

De gamle er eldst! Det beviste denne Lillscampien, som i år slo knock-out på samtlige konkurrenter, og var Færder 'ns første båt i mål. Her i fint driv inn mot mål etter å ha rundet Meffjordbåen.

Én nødrakett.

Redningskrysserene som patruljerte området utenfor Filtvedt, observerte kun én nødrakett, forteller Henrik Evensen.

— Det var en Knarr som hadde fått alvorlige lekkasjer og hadde problemer med å holde seg flytende. Ellers var det et stille døgn for redningskrysserene. □

**FÆRDERSEILASEN
14-15. JUNI 1980**

Sikkerhetsutstyret var i orden, kunne KNS-kontrollørene Arne Brun Lie og Karsten Pedersen konstatere etter å ha sjekket de 25 tilfeldig utvalgte deltakerbåtene som måtte inn til kontroll i Sandspollen.

Regattaens mest spennende båt var utvilsomt ½-tonneren Hero In, som med riktig rating kunne ha vunnet over all. Den viste lovende takter før ½-tonn-VM.

Scandicap klasse 10 hadde i år et internasjonalt preg, der svensken Lars Lindqvist stakk av med seieren. Han seilte prototyp minitonneren Fragile og ledet fra start til mål.

igjen. Her ble det virkelig spredning i feltet. Noen klarte å utnytte den lille brisen langs Hurumlandet og forsvant sydover. Andre holdt seg til værmeldingens spådommer, med det resultat at de ble liggende i stilla på østsiden. Noen seilte så det klukket om baugen. Resten hadde ikke fremdrift i det hele tatt. Skumringen skjulte at de hurtigste båtene egentlig lå stille — for anker.

Ved midnattstider kom imidlertid nordavinden og fjorden fyltes av spinnakere igjen.

Først rundt Meffjordbåen, av alle, var Lill-Scampi'en Zigzag seilt av Bjørn Mæhlum. Deretter fulgte de raskeste kl. 10-båtene, ført an av den svenskregistrerte minitonneren Fragile og Svein Johnsens Dehler Sprinta.

Innover mot mål lønnet det seg å gå på vestsiden. Personlig satset jeg på østavind og innovergående strøm, men tapte stort på det.

Først i mål av samtlige, var den ovennevnte Lill-Scampien. OHNL.

Skøyteklassene

Sønnnavinden begynte så smått å sige inn fjorden da skøytene ble sluppet avgårde utenfor Son lørdag morgen. Etterhvert tok den seg opp og med 6—7 m/sek på det friskeste bragte den de raskeste opp til Fuglehuk før den igjen døde hen.

— De som gikk på innsiden av Bolærne fikk medstrøm og et lite heng og tjente grovt på dette, i motsetning til dem som gikk utenfor i motstrøm og vindstille, forteller Arne Smith,

skipper ombord i RS 5, Liv.

I vindstilla som varte frem til nattebrisen fikk tak ved 2-tiden, var det en kamp for mange å ikke drive på land i fjæresteinene på Bolærne.

Isolde (Egil Hansen) var første skøyte rundt Tristeingrunnen, fulgt av Vanadise til P.H. Nordenstrøm. Deretter fulgte de andre mer eller mindre spredt. Avstandene ble etterhvert store mellom de største og minste.

Ved Gullholmen ble det som så mange ganger tidligere, ny